

Audycja 52, Tem: „Okres Sędziów cz.2”, Sobota 20.08.2005. Godz. 7-8 wieczór

W naszej sobotniej audycji religijnej „WCZORAJ DZIŚ I NA WIEKI”, witają się z państwem Ireneusz Kołacz, Tadeusz Żurek i Przemysław Merski. W naszej poprzedniej audycji, omówiliśmy ogólnie okres sędziów. Na prośbę jednej z naszych słuchaczek podajemy trochę więcej informacji odnośnie tego ważnego okresu w historii Narodu Wybranego. Omówimy podział ziemi i miasta ucieczki.

Podbój ziemi Kananejskiej pod wodzą Jozuego trwał sześć lat. Oczywiście podbój nie był zupełny. Pan Bóg jednak polecił Jozuemu losami przydzielić każdemu pokoleniu przypadającą mu część terytorium, jak czytamy: „*Kiedy Jozue się zestarzał i był w podeszłym wieku, rzekł Pan do niego: Ty się zestarzałeś i jesteś w podeszłym wieku, a pozostało jeszcze bardzo wiele ziemi do objęcia w posiadanie. Podziel, więc teraz tę ziemię jako dziedzictwo między dziewięć pokoleń i pół pokolenia Manassesa, Gdyż połowa plemienia Manassesa oraz Rubenici i Gadyci otrzymali już swoje dziedzictwo, które dał im Mojżesz z tamtej strony Jordanu na wschodzie, gdy przydzielał im je Mojżesz, sługa Pana.*” Zgodnie z Boskim zaleceniem „. . . Jozue rzucił dla nich losy przed Panem w Sylo i rozdzielił tam ziemię między synów izraelskich, każdemu jego dział.” Joz. 13:1,7-8; Joz. 18:10 Dlatego że pokolenie Lewi nie miało działu w ziemi gdyż zostało powołane jako „*Lewickie Kapłaństwo*” to dla utrzymania liczby dwanaście, pokolenie Józefa podzielono na dwa pokolenia: Jak czytamy: „*Synowie Józefa stanowili, bowiem dwa pokolenia: Manassesa i Efraima. A Lewitom nie dali działu w ziemi, tylko miasta na mieszkanie i przyległe do nich pastwiska dla ich trzód i ich dobytku.*” Jozue 14:4

W okresie sędziów religijną stolicą kraju zostało miasto Sylo, tu stał Namiot Zgromadzenia, tu przebywała Arka Przymierza. Tu także w ważnych okolicznościach będą obradowały zgromadzenia, przedstawiciele wszystkich pokoleń Izraelskich. Ale ten nowy ośrodek religijny nie zatart pamięci dawnego miejsca Sychem przez wspomnienie na Ojców – Patriarchów. Tu po długiej podróży mumia Józefa przywieziona z Egiptu znalazła miejsce spoczynku. Tu sędziwy już Jozue gromadzi swój naród, jak podaje Księga Jozuego „*Potem Jozue zgromadził wszystkie pokolenia izraelskie w Sychem i zwołał starszych Izraela i jego naczelników, sędziów i przełożonych, i ci stanęli przed Bogiem.*” Jozue 24:1-; Przypominając całemu narodowi opatrznościowe znaczenie jego Historii, każe narodowi zaprzysiąc wierność Przymierzu uczynionemu z Bogiem, i właśnie pod dębem, u stóp, którego niegdyś zagrzebał Jakub bezbożne amulety, które, jego żona Rachela zabrała z domu swego ojca Labana. Księga Rodzaju 35:1-4.

Jozue stawia kamień pamiątkowy, jak czytamy „*Jozue spisał też te słowa w księdze zakonu Bożego oraz wziął wielki kamień i postawił go tam pod dębem, który był przy świątyni Pana. Wtedy Jozue rzekł do całego ludu: Oto ten kamień będzie świadkiem przeciwko nam, gdyż słyszał wszystkie słowa Pana, którymi On do nas przemówił; będzie też świadkiem przeciwko wam, abyście się nie zaparli Boga waszego.*” Joz. 24:26-27 Jozue miał sto dziesięć lat, kiedy umarł. Pochowano go na górze Efraim i aby wyraźnie zaznaczyć, czym był narzucony przez niego powrót do pierwotnych przepisów,

(Septuaginta) podaje, że umieszczono w jego grobie kamienne noże, którymi się posługiwał przy obrzezaniu swego ludu. *„Izrael służył Panu przez wszystkie dni życia Jozuego i przez wszystkie dni życia starszych, którzy przeżyli Jozuego, a którzy znali wszystkie dzieła Pana, jakich On dokonał dla Izraela.”* Joz. 24:31

Ta wspólnota pokoleń wytworzyła „państwa federacyjne”. Z punktu widzenia politycznego wspólnota ta pozostała luźnym związkiem. Nie istniał „rząd federalny”, ani wspólna armia. Poszczególne pokolenia były zdane na własne siły, same miały siebie bronić w wypadku zagrożenia ze strony wrogów i kierować się wyłącznie swoimi prawami. Jest jednak spoiwo, które łączy wszystkie pokolenia, spoiwo mocniejsze od wszelkich układów i umów politycznych, mianowicie: wspólny, jeden Bóg. „Jahwe”. Namiot Zgromadzenia, w którym znajdowała się Arka Przymierza jest świętością narodową, punktem centralnym dla wszystkich pokoleń. Kapłani z Pokolenia Lewiego odbywają tu wieczną służbę. Raz do roku Przedstawiciele wspólnot plemiennych zbierają się razem, aby przed obliczem Bożym odnowić przysięgę wierności swemu Bogu Jahwe. Tu na miejscu świętym do zgromadzonych pielgrzymów odczytywano uroczyście Prawa i wykładano je. Były to prawa, które Bóg dał ludowi przez Mojżesza, i które określały całokształt życia w ramach pokoleń. Każdy Izraelita miał obowiązek odbyć taką pielgrzymkę jak czytamy: *„Trzy razy w roku zjawią się wszyscy mężczyźni twoi przed obliczem Wszechmocnego, Pana.”*. Księga Wyjścia 23:15-17

Mówiąc o Arce Przymierza trzeba wspomnieć, że przy niej dokonywano sądów. Nie chodziło o sąd w sensie wymierzania wyroków za drobne kradzieże i oszustwa, a nawet cięższe przestępstwa, (te osądzano lokalnie w każdym pokoleniu), lecz chodzi tu o sąd Boży. W mieście Gibe'a, w pokoleniu Beniamina, popełniono zbrodnię. Pokolenie Lewiego domagało się wydania przestępców. Ponieważ Beniamini na to się nie zgodzili, sprawę przekazano najwyższej instancji, dorocznemu zgromadzeniu wszystkich pokoleń. Wyrok był bezlitosny: *„Kto łamie prawo Boże zasługuje na to, by był z narodu wykorzeniony”*. Pokolenie Beniamina zostało w walkach pokonane. Jednak Izraelskie pokolenia nie radowały się z tego zwycięstwa jak czytamy: *„Poszedł też lud do Betelu i pozostali tam przed Panem aż do wieczora, podnosząc swój głos i rzewnie płacząc, I mówiąc: „Dlaczego, Panie, Boże Izraela, stało się to w Izraelu?”* Ale dzięki temu znów zaprowadzono ład, wśród pokoleń Izraelskich. Karygodny czyn ukarano, usunięto piętno hańby. Ten wypadek świadczy o tym, jak wielką wagę do życia etycznego, do prawa i porządku przykładała wspólnota pokoleń. Ucieleśnieniem tego ładu i porządku był jeden człowiek zwany Sędzią. Księga Sędziów Rozdziały 20 i 21

Przy Namiocie Zgromadzenia służbę pełnili Kapłani i Lewici z Pokolenia Lewiego, którzy nie otrzymali działu w ziemi. Pan Bóg oddzielił to pokolenie dla Siebie, do specjalnej służby przy rzeczach świętych i składaniu ofiar jak czytamy: *„Lecz pokoleniu Lewiego nie dał Mojżesz dziedzictwa; Pan, Bóg Izraela, On jest ich dziedzictwem, jak im powiedział.”* Jozue 13:33. Pan Bóg jednak nakazał, aby Izraelici ze swego dziedzictwa dali Pokoleniu Lewiego miasta zamieszkania i przynależne do nich pastwiska. Wszystkich miast

Lewici otrzymali 48. Wśród tych miast było wydzielonych sześć miast „Ucieczki” albo schronienia. Jozue Rozdział 21 i 22.

Jednym z praw Starego Testamentu było prawo odwetu. „Jeżeli kto zabije człowieka, poniesie śmierć. Jeżeli kto okaleczy swego bliźniego, uczyni mu się tak, jak sam uczynił. Złamanie za złamanie, oko za oko, ząb za ząb. Jak okaleczył człowieka, tak mu będzie oddane.” Księga Kapłańska 24:17-20; Wykonawcą kary za zabójstwo (Hebrajskie goel lub goel haddam mściciel krwi) był brat lub najbliższy krewny zabitego Księga Liczb 35:19,214 Moj. 35:19-21 „Mściciel krwi sam może zabić mordercę. Gdziekolwiek go spotka, może go zabić. Jeżeli z nienawiści wymierzył, komu cios albo w złym zamiarze rzucił czymś na niego, tak, iż ten umarł, Albo z wrogim nastawieniem uderzył go ręką tak, iż umarł, to ten, który uderzył, poniesie śmierć, bo jest mordercą. Mściciel krwi może zabić mordercę, gdziekolwiek go spotka.” Prawem Starego Testamentu była również możliwość ucieczki i prawo azylu dla tych, którzy nieumyślnie zabili: „Kto tak uderzy człowieka, że ten umrze, poniesie śmierć. Jeżeli na niego nie czyhał, ale to Bóg zdarzył, że wpadł mu pod rękę, wyznaczę ci miejsce, do którego będzie mógł uciec. Jeżeli ktoś zastawia na bliźniego swego zasadzkę, by go podstępnie zabić, to weźmiesz go nawet od ołtarza mojego, by go ukarać śmiercią.” Księga Wyjścia 21:12-14

Wyznaczonych zostało sześć miast ucieczki trzy w ziemi Kananejskiej po zachodniej stronie Jordanu i trzy po wschodniej stronie Jordanu, mniej więcej w jednakowej odległości jedno od drugiego, nawet drogi do tych miast miały być wykonane i utrzymane w dobrym stanie, aby zabójcy ułatwić schronienie. Księga Powtórzonego Prawa 4:41-43. Miastami po zachodniej stronie Jordanu były: Kades w Galilei w pokoleniu Neftali, Sychem w pokoleniu Efraima i Hebron w pokoleniu Judy, natomiast po wschodniej stronie Jordanu Bosar w Pokoleniu Rubena, Ramot w Gileadzie w pokoleniu Gada i Golan w Basanie w pokoleniu Manassesa. Na dwa pokolenia przypadało jedno miasto. Ponadto przywilejem obłożony był miedziany ołtarz całopalenia w Przybytku a później w Świątyni, gdzie mógł uciec zabójca i uchwycić się jego rogów. 1 Królewska 1:50; 2:28:31 Jeśli stwierdzono że zabójca przypadkowo był przyczyną czyjejś śmierci i schronił się do miasta ucieczki, powinien w nim pozostać aż do śmierci Najwyższego Kapłana. Księga Liczb 35:22-28. (Jeśli kapłan był w starszym wieku i wkrótce umarł to zabójca był wolny, ale jeśli kapłan był młody to musiał w tym mieście spędzić całe życie) W każdym poszczególnym wypadku starsi miasta mieli orzekać o winie lub niewinności zabójcy. Jozue 20:16.

W głównym zarysie miasta ucieczki mają znaczenie figuralne. Te miasta nie były schronieniem dla rozmyślnego mordercy. Ale dawały możliwość na przeprowadzenie sprawiedliwego sądu, w sprawie dokonanego przestępstwa, za które karą była śmierć. Starsi tych miast musieli zbadać stan rzeczy, a gdy się okazało, że zabójstwo było dokonane niechcący, na przykład przy rąbaniu drzewa siekiera ześliznęła się ze styliska i zabiła w pobliżu znajdującego się człowieka, wtedy rzekomy zabójca był wolny od kary. Jednak musiał pozostać w granicach tego miasta do śmierci Najwyższego Kapłana. Gdyby znalazł się poza granicami miasta, to mściciel krwi mógł go bezkarnie zabić.

Święty Apostoł Paweł wyjaśnia, że każdy z nas znajduje się pod wyrokiem śmierci.: „Przeto jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli.” Rzym. 5:12 Zdajemy sobie również sprawę z tego, że sprawiedliwość Boża ma pełne prawo ścigać nas aż do śmierci, bo „Wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej.” Rzym. 3:23 Kiedy zaczynamy sobie zdawać sprawę z tego, że jesteśmy grzeszni i nie możemy być uznani przez Pana Boga. To od tego momentu zdajemy sobie sprawę, że mściciel – (sprawiedliwość) jest na naszym tropie i tylko kwestia czasu, kiedy zostaniemy doścignięci i zniszczeni chyba, że znajdziemy miejsce schronienia. Pan Bóg przez ustawiony drogowskaz, którym jest Pismo Święte wskazuje nam na Pana Jezusa, który jest tym jedynym miastem ucieczki, w którym można się schronić. Boska sprawiedliwość jest pokazana w mścicielu a Boskie miłosierdzie jest pokazane w mieście ucieczki, którym jest Nasz Pan Jezus Chrystus.

Nasz czas dobiega końca. Dziękujemy Państwu za uwagę! Prosimy nas słuchać w sobotę 17 września o tej samej porze. Przez następne pół godziny czekamy na państwa telefony pod numerem 9415 1923 powtarzam 9415 1923. Dobranoc!